

LVNL/Schiphol: het komt voor de Bakker!

“Chipshol heeft de rechtszaak tegen de Luchtverkeersleiding Nederland (LVNL) verloren. In plaats van de geëiste megaclaim van € 90,3 miljoen (€ 67 miljoen JP) moet de projectontwikkelaar € 100.000 betalen aan de LVNL.” Zo begint het artikel in Cobouw van 17 november. Het vonnis betekent een omwenteling, een 180 graden draai die een direct gevolg is van de vervanging van rechter Mr. A.C. Monster c.s. door Mr. D.P. Ruitinga c.s. omstreeks de jaarwisseling 2006/7. Tijdens de comparitie op 18 september 2006 over onze claim van € 67 miljoen tegen de LVNL -aanstichter van de oplegging van het bouwverbod op ons Groenenberg-terrein - zei de vervangen rechter Monster volgens het Haarlems Dagblad “dat hij aan de ene kant maar moeilijk kon geloven dat er boeven bij de overheid zitten maar dat hij zich aan de andere kant goed kon voorstellen dat Chipshol zich overheilig voelde tegengewerkt.” Bovendien zei hij (niet in het HD vermeld) dat als waar is wat Chipshol tegen de LVNL aanvoert zijn “de rapen gaar”.

President Bakker:
Qui 's excuse,
's accuse

Vonnis is 180°
draai, direct gevolg
van vervangen
rechters

“I am amazed that
the judge could
reach such a
conclusion based
on the evidence
submitted”

LVNL heeft bedrog
gepleegd, nog
erger is dat rechter
Ruitinga dat
bedrog honoreert

Waarom zet
minister Hirsch
Ballin lands-
advocaat ten
kwade in?

Deze opmerkingen maakte deze rechter omdat de advocaat van de LVNL Mr. Muus de Goede bleef volhouden dat als de LVNL de computersimulatie - waarop het bouwverbod gegrond was - opnieuw zou overdoen, de uitkomst wederom zou zijn dat Chipshol niet kan bouwen op het Groenenberg-terrein. Dat klonk zo ongeloofwaardig dat deze rechter een onderzoek van een onafhankelijke buitenlandse deskundige (Cyrrus) noodzakelijk vond, waarop ik nog terugkom. Immers de LVNL had in 2002 de oplegging van het bouwverbod a.h.w. geëist, was echter in 2005 met de intrekking ineens akkoord gegaan. Het was nota bene directie-voorzitter Kroese himself die in zijn brief van 28 november 2002 aan de toenmalige staatssecretaris van V&W schreef:

“Realisering van het bouwplan zou door de ligging en hoogte ervan ... desastreuze gevolgen hebben voor de bereikbaarheid van Schiphol. Een ieder binnen de luchtvaartsector (wie? JP) is het er dan ook over eens dat het doorgaan van dit lokaal mogelijk gemaakte plan strijdig is met de mainport doelstelling van Schiphol. ... Ik vraag u bij deze met klem af te wegen wat binnen uw mogelijkheden ligt om het bovenstaande probleem op te lossen.”

Eerder nl. 30 oktober had dezelfde voorzitter inzake dit “lokaal mogelijk gemaakte plan” B&W van Haarlemmermeer erop gewezen:

“Dit betekent dat voor alle landingen op de landingsbaan 01R (Aalsmeerbaan) deze baan niet meer inzetbaar is.”

Heel alarmerend dus, maar een fabeltje. Want 3 jaar later kon er opeens wel worden geland op de Aalsmeerbaan en gebouwd op het Groenenberg-terrein. De luchthaven verzocht nl. op 26 oktober 2005 om intrekking van het bouwverbod zonder enig bezwaar van de LVNL (die zich con amore daarbij aansloot). Waarom dit akkoord? Welnu heel simpel omdat de luchthaven op 12 januari 2005 door rechter Monster veroordeeld was tot vergoeding van alle schade wegens oplegging van het bouwverbod.

Overigens heeft de luchthaven toen ten overvloede V&W aansprakelijk gesteld voor de oplegging van het bouwverbod, omdat mevrouw Schultz van Haegen op 9 januari 2003 Schiphol had aangespoord met de aanvraag van een bouwverbod spoed te betrachten. “Gelet op het feit dat de bevoegdheid tot het opleggen van het verbod na 19 februari 2003 niet meer bestaat ... is er enige spoed aanwezig.” Net op tijd werd op 19 februari 2003 het bouwverbod in de Staatscourant aangekondigd. Wie durft te beweren dat de overheid niet snel kan werken? Echter de intrekking door V&W ging niet zo snel. De staatssecretaris c.q. de toenmalige minister heeft dit niet aangedurfd. Deze krachttoer heeft de nieuwe en onervaren minister Eurlings voor zijn rekening genomen door op 28 juni jl. het bouwverbod in te trekken.

NB. Ook na de opheffing van het verbod is bebouwing overigens niet mogelijk en wordt nog steeds verhinderd door V&W.

Wie hebben schuld aan de oplegging? Alle drie: LVNL, Schiphol en V&W hebben van harte samengespannen. Wie is de hoofdschuldige? LVNL de aanstichter? In elk geval staat vast dat LVNL 3 keer het initiatief genomen heeft. Reeds vanaf 1996 heeft de LVNL zich tegen de bouw op het Groenenberg-terrein verzet. Eerst bij Haarlemmermeer. Tevergeefs want 4 juli 2000 heeft de gemeente ons inrichtingsplan goedgekeurd en dit voor goedkeuring doorgezonden naar de provincie Noord-Holland. Bij de provincie had de LVNL wel succes, uiteindelijk tevergeefs. Immers de Raad van State heeft Noord-Holland 2 keer veroordeeld nl. op 5 september 2001 en 4 september 2002 en zelf ons plan goedgekeurd, heel ingrijpend. Vervolgens heeft de rechtbank Haarlem de provincie bij vonnis d.d. 21 januari 2004 veroordeeld, tenslotte het Gerechtshof Amsterdam bij arrest d.d. 15 december 2005.

NB. Zowel gemeente als provincie namen begin 2007 hun verantwoordelijkheid en gaven het goede voorbeeld door met Chipshol de zaak in der minne te schikken.

Zo gezien is de LVNL als aanstichter de hoofdschuldige. Desondanks maakt rechter Ruitinga het zo bont dat hij in feite Chipshol schuldig verklaart door dit te veroordelen tot betaling van “de proceskosten, tot aan deze uitspraak aan de zijde van

LVNL begroot op € 98.272,53 voor verschotten en op € 2.486 voor kosten procureur;” Zo ver gaat deze rechter door zelfs de loftrampet te steken over LVNL, hoe durft hij!:

“Het voorgaande voert tot de slotsom dat Chipshol ten onrechte aan LVNL het verwijt maakt dat de berekeningen, die zij gedurende het bouwtraject heeft uitgevoerd, onjuist zijn. Veeleer is LVNL erin geslaagd aan te tonen dat zij in alle gevallen de juiste (conservatieve, maar wel prudente) uitgangspunten bij haar berekeningen heeft gehanteerd en dat zij die berekeningen verder ook behoorlijk heeft verricht.”

Mr Wills, de opsteller van het Cyrrus-rapport is ontzet over dit vonnis en schrijft: *“I am amazed that the judge could reach such a conclusion based on the evidence submitted. Under English law, I am sure that we would have proven sufficient doubt regarding the LVNL evidence and assumptions, not to mention due process. We also have laws in the UK to prevent unfair trading practices and abuse of position. It calls into question the impartiality of the Dutch judicial system.”*

Derhalve kan er geen enkel misverstand over bestaan dat de LVNL de aanstichter is van en aansprakelijk is voor het bouwverbod. Desondanks heeft LVNL volgens deze partijdige rechter **alles** goed gedaan. Daarover had de vervangen rechter Monster juist grote twijfels. Vandaar dat deze rechter een onderzoek van een buitenlandse onafhankelijke deskundige nodig vond. Het Engelse Cyrrus-rapport inzake de computersimulatie van de LVNL - op 12 december 2006 aan deze rechtbank uitgebracht - is zo vernietigend voor de LVNL dat rechter Monster c.s. op staande voet en in het geheim vervangen werd door Mr. Ruitinga c.s., zonder Chipshol daarover in te lichten. Dat gebeurde nota bene een maand vóór het slotpleidooi op 15 januari 2007 waarin na 6 gewonnen procedures tegen Schiphol c.s. haar schade-uitkering aan Chipshol behandeld zou worden.

Het Cyrrus-onderzoeksrapport is zeer degelijk, beslaat meer dan 100 bladzijden en laat aan duidelijkheid niets te wensen over. Daaruit een enkel citaat:

“Er zijn geen technische bewijzen geleverd ter rechtvaardiging van de bouwstop die in 2002 aan Chipshol is opgelegd voor het herziene bouwplan GBT813b101. Een onafhankelijke beoordeling heeft aangetoond dat de voorgestelde bebouwing de werking van de glijpadvoorziening in zeer geringe mate zou verstoren en dat deze verstoring ruim binnen de door LVNL gestelde grenzen zou blijven.”

Voorts:

“De bewering van LVNL dat de voorgestelde ontwikkelingen van het Groenenberg-terrein ... zou leiden tot declassificatie van het ILS systeem ... kon bij onafhankelijke evaluatie niet worden gestaafd.”

Echter rechter Ruitinga heeft dit naast zich neergelegd. Zelfs het doorslaggevende bewijs dat LVNL zelf in de zitting van 8 oktober jl. toegegeven heeft niet ons inrichtingsplan maar een eigen gefingeerd plan te hebben onderzocht. Dat verschild hemelsbreed van het onze, bestaat nl. uit slechts één hoog, lang gebouw van 300 meter, zo lang dat dit gedeeltelijk op het terrein van Schiphol Real Estate geprojecteerd is. Bovendien ligt dit evenwijdig aan en kort tegen de Aalsmeerbaan. Tenslotte heeft dit een metalen gevel waartegen de radar afstuit. Daarentegen bestaat ons inrichtingsplan uit veel lage en korte gebouwen, loodrecht op de Aalsmeerbaan met een betonnen gevel. De directie-voorzitter van LVNL heeft het echter in zijn brief van 28 november 2002 waarin hij het bouwverbod afdwingt niet over een gefingeerd plan maar ons echte plan en verwijst expliciet naar **ligging en hoogte** daarvan die desastreuze gevolgen zouden hebben. *“Realisering van het bouwplan zou door de ligging en hoogte ervan ... desastreuze gevolgen hebben voor de bereikbaarheid van Schiphol.”* De LVNL heeft dus welbewust bedrog gepleegd en volhardt daarin. Nog erger is dat rechter Ruitinga dit bedrog honoreert, hij is daardoor en daarvoor mede verantwoordelijk evenals de rechtbank. Desondanks houdt president Mr. F.C. Bakker deze partijdige rechter de hand boven het hoofd en heeft daartoe zelfs op 19 november een persbericht aan het ANP uitgebracht.

NB. Het is duidelijk dat de president niet anders kan. Bij de vervanging van rechter Monster moest de president er zeker van zijn dat Ruitinga de vonnissen van Mr. Monster met name over de schadevergoeding door Schiphol zou terugdraaien. Vandaar dat Ruitinga onmiddellijk stelde dat er een “frisse kijk” nodig was. Heel denigrerend over zijn voorganger die 4 jaar ingewerkt was in deze ingewikkelde, ingrijpende materie. Ruitinga moest daarom binnen 1 jaar de binnen 7 jaar gewonnen 7 processen van 3 verschillende rechterlijke instanties terugdraaien, gedekt door zijn president. De “frisse kijk” zorgt voor een vieze smaak door een ontaarde valse rechtspraak.

Aangezien Mr. Bakker nattigheid voelt heeft hij het nodig gevonden het persbericht aan het ANP uit te brengen. Uit deze publicatie citeer ik:

“De rechtbank in Haarlem is niet partijdig geweest in de rechtszaak tussen projectontwikkelaar Chipshol en de Luchtverkeersleiding Nederland (LVNL). De rechtbank heeft geen enkele band of verbinding met de luchthaven Schiphol of welke procespartij dan ook.”

Ook niet met de advocaten en hun 4 rechter-plaatsvervangers van Stibbe? Wat is de verklaring dat journalisten het vonnis van 14 november - toegezonden door Mr. De Greve, Stibbe-advocaat van Schiphol - eerder in hun bezit hadden dan de advocaat van de procespartij Chipshol? Ongehoord. Daarover geeft Bakker 2 uitvluchten: *“In dit geval was er op woensdag een langdurige stroom- en telefoonstoring bij het gebouw van de rechtbank waardoor de post eerst op donderdag is verzonden.”* De tweede uitvlucht legt de schuld bij de advocaat van Chipshol die *“heeft ervoor gekozen geen postbus bij de rechtbank aan te leggen.”* De journalisten hebben daar evenmin een postbus en toch het vonnis! Helemaal merkwaardig omdat het vonnis 2 weken eerder uitgebracht is dan op de rechtszitting medegedeeld. Ook daarover heeft de rechtbank Mr. Van Schie niet ingelicht. Niet voor de eerste keer evenmin bij de vervanging van Mr. Monster. Waarom deze geheimhouding en deze versnelling van het vonnis? Waarom was Mr. De Greve daarvan wel op de hoogte en wel in het bezit van het vonnis? En dan deze doodoener!:

“De rechtbank betreurt dat Chipshol de uitspraak van een journalist heeft moeten vernemen. Dit is het gevolg van een samenloop van omstandigheden.” De president gelooft kennelijk in “toeval”. Begin dit jaar heeft Mr. Bakker eveneens persberichten uitgegeven naar aanleiding van de vervanging van Mr. Monster. Ook toen was er sprake van toeval. *“President van de rechtbank F. Bakker verdedigde de stap. Elke rechter die rouleert zal een aantal complexe zaken achter zich laten. Dat er nu 3 rechters tegelijk zijn vervangen is toeval, stelt hij. “Het is onderdeel van het personeelsbeleid van de rechtbank.” (FD, 16 januari 2007)*

Drie onwaarheden. De regels zijn:

1. Rechters moeten hun zaken afmaken, zeker complexe zaken die al jarenlang lopen.
2. Drie rechters tegelijk vervangen vlak voor het slotpleidooi is in Nederland nooit vertoond.
3. Evenmin is het onderdeel van het personeelsbeleid van Haarlem.

NB. Internationale juristen vinden de vervanging van rechters zelfs crimineel. In Pakistan zijn na vervanging van één rechter, advocaten, rechters en politici de straat op gegaan en in de gevangenis gezet. In Nederland blijven rechters, advocaten en politici rustig zitten hoewel mij bekend is dat velen bezwaren hebben tegen vervanging van 3 rechters echter daarover geen opheldering vragen bij de minister van Justitie laat staan om maatregelen daartegen verzoeken.

Het blijft bij vrome woorden zoals “De rechtbank Haarlem is onpartijdig in alle zaken tussen Chipshol enerzijds en de luchthaven, LVNL, het Rijk en andere overheidsinstanties anderzijds. De rechtbank heeft geen enkele band met de luchthaven Schiphol.”

Indien “de rechtbank onpartijdig” zou zijn had Mr. Bakker het getuigenverhoor over de vervanging van Mr. Monster c.s. aangegrepen om zijn gelijk te bewijzen. Hij heeft echter het omgekeerde gedaan en zich daartegen verzet. Maar nog erger is de Staat. De minister van Justitie heeft tegen het getuigenverhoor zijn landsadvocaat ingezet bij de Haagse rechtbank. Het vonnis d.d. 16 juli 2007 was onthutsend nl. dat Chipshol **geen belang** heeft bij het getuigenverhoor. Deze minister beroept zich er steeds op niet te kunnen ingrijpen bij de zogenaamde onafhankelijke rechter. Ongeloofwaardig. Maar ingrijpen kan deze bewindsman in elk geval wel bij de landsadvocaat die ten goede of ten kwade ingezet kan worden of in het geheel niet. Aangezien de minister de landsadvocaat ten kwade ingezet heeft, past dit in het spel om Chipshol pootje te lichten, waarover meer in de volgende advertentie.

Crans, Suisse, 26 november 2007

Drs. J. Poot (83)
Oprichter Chipshol-groep (1986)
en Eurowoningen (1960)

